

**ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Бурбело Богдан Юрійович

УДК 342.951:351.811.12

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ
ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ
ДОРОЖНЬОГО РУХУ**

12.00.07 – адміністративне право і процес;
фінансове право; інформаційне право

Автореферат
дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата юридичних наук

Дніпропетровськ – 2011

Дисертацією є рукопис.

Робота виконана в Луганському державному університеті внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка, Міністерство внутрішніх справ України.

Науковий керівник –

кандидат юридичних наук, доцент

Головін Анатолій Павлович,

Луганський державний університет внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка, начальник кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності.

Офіційні опоненти:

доктор юридичних наук, доцент

Бандурка Олександр Олександрович,

Інститут права імені князя Володимира Великого Міжрегіональної академії управління персоналом, професор кафедри адміністративного права;

кандидат юридичних наук, доцент

Гостєв Валерій Вікторович,

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля, доцент кафедри правознавства.

Захист відбудеться «_____» _____ 2011 року о «_____» годині на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 08.727.02 Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ за адресою: 49005, м. Дніпропетровськ, просп. Гагаріна, 26.

З дисертацією можна ознайомитись у бібліотеці Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпропетровськ, просп. Гагаріна, 26).

Автореферат розісланий «_____» _____ 2011 року

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради

С.М. Школа

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Положеннями ст.3 Конституції України безпека людини визнана найвищою соціальною цінністю. Саме тому одним із першочергових завдань, що стоять перед Україною на шляху розбудови правової демократичної держави і становлення громадського суспільства, є створення, підтримання й охорона безпечних умов життя людини в усіх сферах її діяльності.

Важливою складовою безпеки життєдіяльності людини є безпека дорожнього руху. Незважаючи на своє вагомє соціально-економічне значення, вона ще не позбавлена ряду недоліків, одним із яких є недостатньо ефективна взаємодія органів державної влади щодо забезпечення безпеки людини у сфері дорожнього руху. Відповідно до статистичних даних, наведених у Концепції Державної цільової програми підвищення рівня безпеки дорожнього руху на 2009-2012 рр., схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30.10.2008 р. №1384-р, протягом 2004-2008 рр. в Україні зареєстровано 247,7 тис. дорожньо-транспортних пригод (далі – ДТП), у яких загинуло 38478 осіб. У середньому, протягом останніх п'яти років кількість загиблих внаслідок ДТП на автошляхах країни складає близько 6,7 тис. осіб на рік.

Сьогодні в Україні створена та функціонує певна кількість спеціальних державних органів та служб, головною метою яких є забезпечення безпеки дорожнього руху. У першу чергу це підрозділи Державної автомобільної інспекції МВС України, Державної інспекції України з безпеки на наземному транспорті та Державного агентства автомобільних доріг України. Саме ці суб'єкти наділені спеціальними реєстраційно-дозвільними та контрольно-наглядовими повноваженнями у зазначеній сфері, а їхню діяльність врегульовано нормами адміністративного законодавства різного рівня.

Результати соціологічних досліджень свідчать, що значна частина населення України низько оцінює результати діяльності Державної автомобільної інспекції МВС України – провідного суб'єкта забезпечення безпеки дорожнього руху.

Викладене вказує на доцільність комплексного дослідження організаційно-правових засад взаємодії державних органів, органів місцевого самоврядування, суб'єктів окремих галузей соціально-економічної сфери (автомобільного транспорту, дорожнього господарства, охорони здоров'я, освіти, спорту, засобів масової інформації тощо) та інших суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху, вироблення пропозицій щодо вдосконалення такої взаємодії.

Розробкою проблем правового забезпечення безпеки дорожнього руху

займалися українські та російські вчені М. Б. Афанасьєв, І. І. Веремеєнко, В. С. Гуславський, Н. І. Дідик, М. М. Долгополова, В. І. Жульов, А. В. Іщенко, Г. І. Клінковштейн, В. В. Лук'янов, В. А. Мисливий, О. Л. Міленін, В. В. Новіков, О. Ю. Салманова, А. О. Собакарь та ін.

Дослідженню правового регулювання статусу Державної автомобільної інспекції МВС України як суб'єкта забезпечення безпеки дорожнього руху присвячено наукові праці М. Ю. Веселова, А. В. Гаркуші, С. М. Гусарова, Д. С. Денисюка, В. В. Єгупенка, В. М. Лозового, М. А. Микитюка, А. М. Подоляки, В. М. Шудрікова, Я. І. Хом'яка та інших вчених.

Питання забезпечення безпеки дорожнього руху заходами адміністративного примусу і, зокрема, адміністративної відповідальності розглядалися у численних наукових дослідженнях вітчизняних правознавців, серед яких: Г. К. Голубєва, Т. О. Гуржій, Є. В. Додін, В. В. Доненко, Т. О. Коломоєць, А. Т. Комзюк, Р. В. Миронюк, В. Й. Развадовський, М. М. Стоцька. Проте організаційно-правові засади взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху у вітчизняній науці комплексно не досліджувались.

Актуальність дослідження зумовлена також тим, що сьогодні здійснюються заходи щодо реформування окремих систем управління та пошук оптимальної моделі взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху, запровадження дійових засобів зниження дорожньо-транспортного травматизму як на загальнодержавному, так і на місцевому рівнях. Вагомим аргументом цього є проголошення Генеральною Асамблеєю ООН 2011-2020 років як Десятиріччя дій за безпеку дорожнього руху.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Загальний напрям дослідження відповідає положенням Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 24.02.2010 р. «Підвищення безпеки дорожнього руху у всьому світі». Обрана тема дослідження відповідає п. 7 Пріоритетних напрямів наукових та дисертаційних досліджень, що потребують першочергової розробки та впровадження у практичну діяльність органів внутрішніх справ за період 2004-2009 рр., затверджених наказом МВС України від 05.07.2004р. № 755, а також п. п. 5, 7, 8, 10, 11 Додатку 11 Переліку пріоритетних напрямів наукового забезпечення діяльності органів внутрішніх справ України на період 2010-2014 років, затвердженого наказом МВС України від 29.07.2010 р. № 347.

Тема дисертації погоджена з відділом моніторингу наукового забезпечення діяльності органів та підрозділів внутрішніх справ Державного науково-дослідного інституту МВС України, затверджена Вченою радою Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка 12 березня 2007 р. (протокол №16), розглянута та схвалена

Національною академією правових наук України (п. 503 Переліку тем дисертаційних досліджень з проблем держави і права 2007 р.).

Мета й завдання дослідження. *Метою* дисертаційного дослідження є з'ясування сутності організаційно-правових засад взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху, розробка науково обґрунтованих пропозицій та рекомендацій щодо їх удосконалення.

Сформульована мета обумовила постановку таких *завдань* дисертаційного дослідження:

- визначити безпеку дорожнього руху як об'єкт адміністративно-правового регулювання;
- з'ясувати сутність взаємодії та координації суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху;
- розробити механізм адміністративно-правового регулювання взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху;
- здійснити аналіз та систематизувати адміністративно-правові статуси суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху;
- встановити особливості взаємодії державних органів у межах адміністративно-процедурної та юрисдикційної діяльності щодо забезпечення безпеки дорожнього руху;
- визначити шляхи оптимізації інформаційно-аналітичної діяльності суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху;
- внести пропозиції щодо вдосконалення організаційно-правових засад взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху, у тому числі за особливих умов.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини щодо забезпечення безпеки дорожнього руху.

Предметом дослідження є організаційно-правові засади взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху.

Методи дослідження. Для повного та всебічного вивчення предмета дослідження було використано комплекс загальнонаукових та спеціальних методів наукового пізнання. За допомогою методів аналізу й синтезу досліджено суттєві ознаки безпеки дорожнього руху як об'єкта адміністративного права (підрозділ 1.1), сформульовано дефініції основних категорій взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху (підрозділ 1.2), оброблено матеріали адміністративної практики суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху (підрозділ 2.4). Порівняльно-правовий метод пізнання надав можливість виявити закономірності у розвитку явищ, які знаходяться у межах предмета дослідження (підрозділи 1.1-1.2.). Визначення суттєвих ознак та структури механізму адміністративно-правового регулювання взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху здійснено за допомогою методу моделювання (підрозділ 2.1). Шляхом опитування отримано емпіричні дані, що

характеризують стан безпеки дорожнього руху та фактори аварійності (підрозділи 1.1, 2.4). Логіко-юридичний метод використано під час дослідження змісту норм чинного адміністративного законодавства у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху (підрозділи 2.2, 2.3, 2.4) та визначення напрямів його вдосконалення щодо оптимізації взаємодії уповноважених суб'єктів (підрозділи 3.1, 3.2).

Теоретичну основу дослідження, крім робіт названих вище авторів, склали праці вітчизняних і російських учених-юристів, а саме В. Б. Авер'янова, С. С. Алексєєва, Г. В. Атаманчука, О. М. Бандурки, О. О. Бандурки, Д. М. Бахраха, К. І. Белякова, І. П. Голосніченка, Д. Г. Заброди, В. К. Колпакова, О. В. Кузьменко, Є. В. Курінного, В. А. Ліпкана, О. В. Негодченка, О. Ф. Скакун, Ю. А. Тихомирова та ін.

Нормативною основою дослідження є Конституція України, закони України та підзаконні акти, що визначають організаційно-правові засади взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху, проекти нормативних актів, законодавство Російської Федерації, статuti й положення недержавних організацій, що беруть участь у забезпеченні безпеки дорожнього руху.

Емпіричну основу дослідження склали статистичні дані ВДАІ м. Луганська при УДАІ ГУМВС України в Луганській області та Департаменту ДАІ МВС України, матеріали 240 справ про адміністративні правопорушення, зареєстровані у ВДАІ м. Луганська при УДАІ ГУМВС України в Луганській області, матеріали опитування 350 водіїв транспортних засобів різних категорій, результати антикорупційного моніторингу діяльності ДАІ МВС України, а також статистичні, аналітичні та довідкові дані про діяльність інших суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху за період 2005-2010 рр.

Наукова новизна одержаних результатів визначається тим, що вперше в Україні здійснено комплексне дослідження організаційно-правових засад взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху. На підставі аналізу положень теорії права, адміністративного законодавства та практики його застосування сформульовано ряд положень, пропозицій і висновків щодо вдосконалення механізму адміністративно-правового регулювання взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху, зокрема:

вперше:

- визначено сутність організаційно-правових засад взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху через поняття механізму адміністративно-правового регулювання взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху як системи адміністративно-правових засобів, за допомогою яких здійснюється організаційно-правовий вплив на відносини між суб'єктами забезпечення безпеки дорожнього руху з метою

впорядкування та спрямування їх взаємних дій на попередження ДТП та зниження тяжкості їхніх наслідків;

- розкрито інформаційну природу суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху, що становить собою врегульований нормами адміністративного права процес обміну інформацією між суб'єктами, діяльність яких спрямована на виявлення, попередження й усунення причин і умов ДТП та зниження тяжкості їхніх наслідків;

- обґрунтовано необхідність створення спеціальних механізмів адміністративно-правового регулювання взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху за особливих умов функціонування системи автомобільного транспорту, спричинених явищами соціального, природного та техногенного характеру, що підвищують ризик виникнення ДТП;

- запропоновано визначити на законодавчому рівні адміністративно-правовий статус організаторів масових заходів як суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху шляхом чіткої регламентації їхніх прав, обов'язків та відповідальності щодо попередження та зниження тяжкості наслідків ДТП під час проведення масових заходів політичного, культурного та спортивного характеру;

удосконалено:

- систематизацію нормативно-правових актів з питань безпеки дорожнього руху шляхом введення критерію обсягу врегульованих ними правовідносин між суб'єктами забезпечення безпеки дорожнього руху (загальні; програмно-цільові; спеціальні, що регулюють адміністративно-правовий статус суб'єктів; інші спеціальні нормативно-правові акти);

- правове регулювання взаємодії Державтоінспекції МВС України та страхових організацій шляхом внесення пропозицій до чинного законодавства щодо умов, за наявності яких оформлення матеріалів про ДТП як страховий випадок здійснюється без участі ДАІ;

дістали подальшого розвитку:

- класифікація суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху та аналіз їх адміністративно-правових статусів у межах адміністративних проваджень (нормотворчих, реєстраційних, дозвільних, контрольних, юрисдикційних);

- уточнення адміністративно-правових статусів суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху за умов воєнного стану, надзвичайної ситуації загальнодержавного рівня, за інших особливих умов функціонування системи автомобільного транспорту;

- ідеї відновлення та законодавчого забезпечення діяльності територіальних підрозділів центрального органу державної виконавчої влади з питань автомобільного транспорту України як суб'єктів

забезпечення безпеки дорожнього руху.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що вони становлять науково-теоретичний та практичний інтерес і можуть бути використані у:

- правотворчості – для внесення змін та доповнень до чинного законодавства про дорожній рух щодо вдосконалення взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху (лист Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Верховної Ради України від 19.07.2010 р. № 04-19/14-1635), розмежування повноважень при оформленні матеріалів ДТП між органами внутрішніх справ і страховими організаціями (лист Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Верховної Ради України від 08.12.2009 р. № 04-19/5-3530);

- правозастосовчій діяльності – під час проведення перевірок дотримання перевізниками вимог безпеки дорожнього руху (акт впровадження територіального управління Головної державної інспекції на автомобільному транспорті в Луганській області від 01.06.2010 р.), взаємодії місцевої державної адміністрації з підрозділами Державтоінспекції МВС України (акт впровадження Управління транспорту та зв'язку Луганської обласної державної адміністрації від 06.04.2010 р.);

- навчальному процесі – при розробці навчальних програм та інших методичних матеріалів із дисциплін «Адміністративне право», «Комунальне (муніципальне) право», «Транспортне право» (акт впровадження Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка від 02.02.2011 р.);

- науково-дослідній роботі – для подальших досліджень організаційно-правових аспектів взаємодії окремих суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху.

Апробація результатів дисертації. Основні положення роботи, висновки, узагальнення та пропозиції доповідалися й обговорювалися на засіданнях кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка, а також були оприлюднені на 12 міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях і семінарах, зокрема: «Актуальные проблемы борьбы с преступлениями и иными правонарушениями» (м. Барнаул, 2005 р.), «Проблеми розвитку транспортної галузі та удосконалення транспортного законодавства» (м. Одеса, 2007 р.), «Роль Державтоінспекції (дорожньої поліції) у забезпеченні безпеки дорожнього руху, розкритті злочинів, попередженні й протидії терористичним актам» (м. Донецьк, 2007 р.), «Актуальні проблеми забезпечення безпеки дорожнього руху» (м. Харків, 2008 р.), «Безпека дорожнього руху: сучасність та майбутнє» (м. Донецьк, 2008 р.), «Норма та

девіація у правоохоронній діяльності» (м. Луганськ, 2010 р.) та ін.

Публікації. Основні результати дисертації викладено у семи наукових статтях, опублікованих у виданнях, що визначені ВАК України як фахові з юридичних наук, та чотирьох тезах доповідей.

Структура дисертації обумовлена метою та завданнями дослідження. Робота складається із вступу, трьох розділів, що включають вісім підрозділів, висновків, додатків та списку використаних джерел. Загальний обсяг дисертації – 229 сторінок, з яких: 185 – основний текст, 16 – додатки, 28 – список використаних джерел (226 найменувань).

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

У **вступі** обґрунтовується актуальність теми дисертації, визначаються її зв'язок з науковими планами та програмами, мета і завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, наукова новизна і практичне значення одержаних результатів та їх апробація.

Розділ 1. «Теоретико-правові засади взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху» містить два підрозділи і присвячений загальнотеоретичним правовим питанням визначення безпеки дорожнього руху як об'єкта адміністративно-правових відносин між органами публічної влади та недержавними організаціями, окресленню суттєвих ознак їх взаємодії.

У *підрозділі 1.1. «Поняття та зміст безпеки дорожнього руху як адміністративно-правової категорії»* зазначається, що чинне законодавство не містить нормативного визначення безпеки дорожнього руху. Огляд юридичної літератури з питань безпеки дозволив дійти висновку, що безпека дорожнього руху має визнаватися структурним елементом громадської безпеки. Використовуючи підхід, відповідно до якого об'єктом права визнаються групи однорідних суспільних потреб та інтересів, безпеку дорожнього руху розглянуто як родовий об'єкт адміністративного права.

Спираючись на авторське визначення дорожнього руху, дисертантом сформульовано поняття безпеки дорожнього руху як врегульованого нормами адміністративного права стану захищеності суспільства від ДТП та їх наслідків, зокрема загибелі чи поранення людей або заподіяння матеріальних збитків при переміщенні транспортних засобів у межах доріг.

У *підрозділі 1.2. «Взаємодія та координація: поняття, сутність та значення для забезпечення безпеки дорожнього руху»* обґрунтовано, що взаємодія є обов'язковою умовою для здійснення державного управління у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

З використанням філософського, соціологічного та юридичного підходів доведено, що взаємодія суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху як елементів системи суспільного порядку обумовлена наявністю інформаційних зв'язків між ними, полягає в обміні інформацією, та має на меті виявлення, попередження й усунення причин і умов ДТП та зниження тяжкості їхніх наслідків.

Як основні принципи правової організації взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху визначено: а) законність; б) науковість; в) комплексність; г) гнучкість; д) спеціалізацію суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху; е) пропорційність відповідальності; є) відсутність дублювання діяльності; ж) посилення управлінських параметрів системи забезпечення безпеки дорожнього руху.

Уточнено, що координація є певним різновидом взаємодії, адже у процесі координації має місце взаємний зв'язок двох систем – координуючої та координованої, в результаті чого обидві змінюють свої властивості. Водночас координація становить собою спосіб забезпечення взаємодії систем, що координуються, шляхом їх узгодження.

Обґрунтовано, що функцію координатора взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху має виконувати спеціально створений центральний орган виконавчої влади з питань безпеки дорожнього руху.

Розділ 2. «Механізм адміністративно-правового регулювання взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху» складається з чотирьох підрозділів та присвячений поглибленому аналізу організаційно-правових засад взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху шляхом введення та використання методологічної категорії механізму адміністративно-правового регулювання (далі – МАПР).

У підрозділі 2.1. «Поняття та елементи механізму адміністративно-правового регулювання взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху» обґрунтовано, що зміст МАПР взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху складають адміністративно-правові засоби впорядкування відносин між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та недержавними суб'єктами у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Здійснено аналіз організаційно-правових засад взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху у складі таких елементів МАПР: адміністративно-правові норми, що створюються на стадії регламентування порядку взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху; адміністративно-правові відносини між цими суб'єктами, що виникають та змінюються в результаті дії адміністративно-правових норм у вигляді певних юридичних прав та обов'язків щодо попередження ДТП й зниження тяжкості їхніх наслідків;

акти реалізації юридичних прав і обов'язків суб'єктами забезпечення безпеки дорожнього руху у процесі їх взаємодії.

На підставі дослідження запропонованої моделі МАПР та відповідних законодавчих актів зроблено висновок про доцільність класифікації останніх за обсягом врегульованих відносин між суб'єктами забезпечення безпеки дорожнього руху на такі групи: загальні (що встановлюють вихідні положення щодо організації дорожнього руху, забезпечення його безпеки, системи суб'єктів цієї діяльності та їх взаємодії); програмно-цільові (які відповідно до вимог загальних нормативно-правових актів та з урахуванням фактичного стану аварійності на автошляхах передбачають напрями розвитку та вдосконалення організації взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху); спеціальні, що регулюють адміністративно-правовий статус суб'єктів (визначають окремих суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху, їхні завдання, структуру, юридичні права та обов'язки, порядок взаємодії з іншими суб'єктами); інші спеціальні акти, що конкретизують положення нормативно-правових актів перших трьох груп.

Підрозділ 2.2. «Адміністративно-правовий статус суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху як основа їх взаємодії» присвячений уточненню та впорядкуванню адміністративно-правових статусів органів влади та недержавних організацій як суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху.

Під суб'єктом забезпечення безпеки дорожнього руху дисертантом запропоновано розуміти особу, адміністративно-правовий статус якої передбачає її компетенцію щодо: організації дорожнього руху; підготовки та допуску до участі у дорожньому русі водіїв транспортних засобів; підготовки, допуску до руху, ремонту та вдосконалення дорожньої техніки; попередження та боротьби з порушеннями порядку дорожнього руху і правил експлуатації дорожньої техніки; мінімізації негативного впливу на дорожню обстановку природних факторів; забезпечення своєчасної медичної допомоги потерпілим у результаті ДТП; відшкодування заподіяних матеріальних збитків.

Серед суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху автор виокремлює такі групи: 1) суб'єкти наукового та інформаційного забезпечення заходів з підвищення безпеки дорожнього руху; 2) суб'єкти, які здійснюють законодавче закріплення концепції заходів та нормативну регламентацію способів її реалізації; 3) суб'єкти, які безпосередньо реалізують заходи з підвищення безпеки дорожнього руху під час підготовки, допуску чи експлуатації елементів системи дорожнього руху; 4) суб'єкти, які здійснюють контроль та нагляд за процесом реалізації заходів, застосовують заходи примусу до правопорушників.

На підставі ретельного аналізу чинного статутного законодавства

досліджено компетенцію та права й обов'язки суб'єктів зазначених груп, обґрунтовано пропозиції щодо вдосконалення їхнього статусу за умов оптимізації системи центральних органів виконавчої влади.

У підрозділі 2.3. *«Взаємодія суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху у межах їх адміністративно-процедурної діяльності»* в як формальну складову адміністративно-правової організації взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху розглянуто адміністративно-процедурну діяльність цих суб'єктів.

Визначено, що такою діяльністю є здійснення органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування процесуальних дій у межах адміністративних проваджень, які мають на меті попередження ДТП та зниження тяжкості їхніх наслідків. Досліджено особливості адміністративно-процедурної діяльності суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху у формі нормотворчих, реєстраційних, дозвільних та контрольних проваджень.

Проаналізовано положення законодавства щодо порядку державної та відомчої реєстрації транспортних засобів, визначено основні особливості реєстраційних проваджень за участю Державної автомобільної інспекції МВС України та інших суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху. На підставі результатів антикорупційного моніторингу діяльності ДАІ визначено недоліки реєстраційної діяльності цього суб'єкта. Так, більша частина респондентів (68,8%) зазначили на схильності працівників ДАІ до корупційних діянь під час постановки автомобіля на облік, пояснюючи це занадто складною, довгою та незручною офіційною процедурою реєстрації. Виявлено прогалину у законодавчому регулюванні процедури відомчої реєстрації спортивних та перегонових транспортних засобів, запропоновано прийняття відповідного нормативно-правового акта Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України.

У підрозділі 2.4. *«Адміністративно-юрисдикційна діяльність суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху як напрям їх взаємодії»* досліджено систему правових засобів організації спільної діяльності уповноважених органів та посадових осіб щодо виявлення адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху й застосування заходів адміністративного примусу в межах адміністративно-юрисдикційних повноважень цих суб'єктів. Необхідність удосконалення взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху за цим напрямом підтверджується статистичними даними, відповідно до яких у середньому близько 75 % ДТП вчиняються саме з вини учасників дорожнього руху.

Зазначено, що існуючий процесуально-правовий механізм взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху у межах проваджень у справах про адміністративні правопорушення має певні недоліки, основними з яких є: 1) неефективність існуючих процесуальних гарантій

повноти та об'єктивності даних, що фіксуються у протоколі про адміністративне правопорушення; 2) недостатня урегульованість порядку взаємодії суб'єктів провадження у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху; 3) недосконалість процесуальних гарантій об'єктивного та справедливого розгляду та перегляду справ про адміністративні правопорушення; 4) відсутність адміністративно-процесуальної деталізації порядку взаємодії суб'єктів провадження у стадії виконання постанови про накладення адміністративного стягнення. Так, лише 44 (18,3 %) з 240 досліджених справ про адміністративні правопорушення у сфері дорожнього руху містили, крім протоколу про адміністративне правопорушення, інші письмові документи у якості джерел доказів, і всього у 3-х (1,3%) з 227 протоколів було зафіксовано конкретне місце правопорушення.

Розділ 3. «Удосконалення взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху» складається з двох підрозділів і присвячений дослідженню найбільш перспективних напрямів удосконалення організаційно-правових засад взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху: розвиток інформаційної діяльності цих суб'єктів та оптимізація їх взаємодії за особливих умов функціонування системи автомобільного транспорту.

У підрозділі 3.1. *«Інформаційно-аналітичний рівень взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху: стан та перспективи розвитку»*, з огляду на створення умов ефективної взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху, обґрунтовано пропозиції щодо запровадження автоматизованих інформаційних систем для накопичення й зберігання первинних даних про стан безпеки дорожнього руху, доступ до яких мають взаємодіючі суб'єкти.

Сформульовано рекомендації щодо використання автоматизованих інформаційних систем для обробки даних про порушення правил дорожнього руху, зафіксованих за допомогою технічних засобів фото- та відеозйомки, що працюють в автоматичному режимі. Для забезпечення обміну інформацією між ДАІ, судами та Моторним (транспортним) страховим бюро України про ДТП, що є страховими випадками, запропоновано створення відповідної спільної інформаційної системи.

На підставі результатів соціологічного опитування 350 водіїв зроблено висновок, що налагодження інформаційної взаємодії між суб'єктами забезпечення безпеки дорожнього руху щодо обміну даними про порушення, за які накладається адміністративне стягнення у вигляді штрафу, дозволить підвищити рівень своєчасного сплачення таких штрафів у 1,1-1,6 рази. За необхідність фіксації даних про всі порушення правил дорожнього руху, вчинених пішоходами, велосипедистами та погоничами тварин, і притягнення їх до відповідальності висловились 60,8 %

респондентів.

У підрозділі 3.2. «Взаємодія суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху за особливих умов функціонування системи автомобільного транспорту» як напрям удосконалення адміністративно-правової організації взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху досліджено специфіку функціонування системи автотранспорту за особливих умов. Доведено, що вирішення завдань щодо забезпечення безпеки дорожнього руху під час особливих умов потребує наявності спеціальних суб'єктів такої діяльності та спеціальних механізмів їх взаємодії.

Обґрунтовано доцільність розробки моделей взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху за особливих умов надзвичайного характеру та особливих умов загальнодержавного рівня. Окремо досліджено та вироблено пропозиції з удосконалення моделі чинного механізму адміністративно-правового регулювання взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху за умов воєнного стану, за умов надзвичайної ситуації загальнодержавного рівня, за інших особливих умов функціонування системи автомобільного транспорту.

Проаналізовано статутні завдання провідної громадської організації з автомобільного спорту – Автомобільної Федерації України (FAU), що здійснює видачу ліцензій водія та інших спортивних документів, бере участь в організації та координації проведення масштабних змагань з автоспорту в Україні. Обґрунтовано необхідність законодавчої регламентації діяльності FAU щодо забезпечення безпеки глядачів, учасників, персоналу та інших осіб під час проведення в Україні шосейно-кільцевих перегонів, ралі, автокросу та інших видовищних масових заходів, пов'язаних з автоспортом.

ВИСНОВКИ

У висновках дисертації наведено теоретичне узагальнення і нове вирішення наукового завдання, що полягає у з'ясуванні сутності організаційно-правових засад взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху, розробці науково-обґрунтованих пропозицій та рекомендацій щодо їх удосконалення.

У результаті проведеного дослідження сформульовано ряд висновків, пропозицій і рекомендацій, спрямованих на досягнення поставленої мети. Серед них найбільш суттєвими є такі.

Безпека дорожнього руху як адміністративно-правова категорія – це врегульований нормами адміністративного права стан захищеності суспільства від ДТП та їхніх наслідків, зокрема загибелі чи поранення

людей або заподіяння матеріальних збитків при переміщенні транспортних засобів у межах доріг.

Взаємодія суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху є процесом закономірного обміну інформацією між суб'єктами, діяльність яких спрямована на виявлення, попередження й усунення причин та умов ДТП і зниження тяжкості їхніх наслідків. Організаційно-правові засади взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху – це передбачені нормами адміністративного права засоби та заходи впорядкування взаємних зв'язків органів публічної влади, підприємств, установ, організацій та окремих осіб у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Координація передбачає організуючий вплив однієї з підсистем державного управління (координатора) на інші взаємодіючі підсистеми з метою їх узгодження та забезпечення зворотного впливу узгоджених підсистем на координатора. Основними завданнями координуючого органу у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху є: здійснення інформаційно-аналітичної роботи; планування спільних заходів із забезпечення безпеки дорожнього руху; забезпечення обміну інформацією між суб'єктами забезпечення безпеки дорожнього руху; здійснення обліку та контролю.

Механізм адміністративно-правового регулювання взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху – це система адміністративно-правових засобів впорядкування відносин між суб'єктами забезпечення безпеки дорожнього руху, дія яких проявляється на рівні: нормативно-правової регламентації порядку взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху; виникнення адміністративно-правових відносин між цими суб'єктами у вигляді взаємопов'язаних адміністративно-правових статусів; реалізації юридичних прав і обов'язків суб'єктами забезпечення безпеки дорожнього руху у процесі взаємодії з метою попередження ДТП та зниження тяжкості їхніх наслідків.

Для виконання функцій координатора взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху має бути спеціально утворений центральний орган виконавчої влади з питань безпеки дорожнього руху з чітко визначеним колом повноважень – Державна служба України з безпеки дорожнього руху.

Потребують законодавчої регламентації реєстраційно-дозвільні процедури у сфері автомобільного спорту, зокрема шляхом прийняття відомчого нормативно-правового акта Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України, положеннями якого мають бути визначені: підстави та порядок відомчої реєстрації спортивних та перегонових транспортних засобів, відповідні суб'єкти реєстраційної діяльності, їх адміністративно-правовий статус та порядок взаємодії із суб'єктами, що здійснюють державну реєстрацію транспортних засобів, повноваження щодо видачі ліцензій водія та інших спортивних документів. Одним із таких суб'єктів

може бути громадська організація з автомобільного спорту – Автомобільна Федерація України (FAU).

У межах юрисдикційних проваджень чинний процесуально-правовий механізм взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху потребує: оптимізації процесуальних форм фіксації даних про адміністративні правопорушення; удосконалення процесуальних гарантій об'єктивного та справедливого розгляду й перегляду справ про адміністративні правопорушення; адміністративно-процесуальної деталізації порядку взаємодії суб'єктів на всіх стадіях провадження у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Основним напрямом удосконалення інформаційно-аналітичної діяльності суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху є створення нових автоматизованих інформаційних систем накопичення та обробки даних, а саме: про порушення правил дорожнього руху, зафіксовані за допомогою технічних засобів фото- та відеозйомки; про ДТП, що є страховими випадками; про правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху, за які передбачено адміністративну відповідальність у вигляді штрафу; про мопеди, їхніх власників, водіїв та результати технічних оглядів; про порушення правил дорожнього руху пішоходами, велосипедистами та погоничами тварин.

Пріоритетними напрямами удосконалення взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху за особливих умов функціонування системи автомобільного транспорту є впорядкування адміністративно-правових статусів суб'єктів управління, які діють у межах відповідного спеціального адміністративно-правового режиму, у частині виконання завдань щодо забезпечення безпеки дорожнього руху; відновлення та законодавчого забезпечення діяльності територіальних підрозділів центрального органу виконавчої влади з питань автомобільного транспорту.

Підвищенню ефективності взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху під час проведення масових заходів сприятиме розробка та прийняття загального нормативно-правового акта на рівні закону, положеннями якого мають бути врегульовані: адміністративно-правовий статус організатора масового заходу як суб'єкта забезпечення безпеки дорожнього руху; права та обов'язки власника об'єкта, на якому проводиться масовий захід, щодо забезпечення безпеки дорожнього руху; правила поведінки глядачів та учасників масового заходу; повноваження органів державної влади та місцевого самоврядування щодо забезпечення безпеки дорожнього руху під час проведення масового заходу; відповідальність зазначених суб'єктів; права та обов'язки Автомобільної Федерації України щодо убезпечення масових заходів, пов'язаних з проведенням змагань з автомобільного спорту.

Для оптимізації взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху за окремими напрямками пропонується:

1) доповнити ст. 5 Закону України «Про дорожній рух» частиною другою такого змісту:

«До компетенції місцевих державних адміністрацій крім того належить вирішення питання про обов'язковість реєстрації мопедів, що експлуатуються на дорогах місцевого значення у межах територіальної одиниці, та здійснення такої реєстрації (у разі, коли мопед не підлягає державній реєстрації), створення і ведення бази даних про зареєстровані мопеди та забезпечення доступу до неї підрозділів Державної автомобільної інспекції МВС України, встановлення та видачу картки з інформацією про водія мопеда.»;

2) п. 33.1.1. та п. 33.1.2. ст. 33 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» викласти в такій редакції:

«33.1.1. у разі, якщо в цій пригоді пошкоджені лише два забезпечені договором страхування транспортні засоби та відсутні травмовані чи загиблі особи, терміново повідомити страховика, з яким було укладено договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, або, у випадках, передбачених цим Законом, МТСБУ про настання дорожньо-транспортної пригоди, а також на власний розсуд повідомити відповідні органи Міністерства внутрішніх справ України;

33.1.2. у разі, якщо в цій пригоді пошкоджено більше двох забезпечених договорами страхування транспортних засобів, або пошкоджено як мінімум один не застрахований у встановленому порядку транспортний засіб, або в її результаті заподіяно шкоду майну інших (крім учасників пригоди) осіб, або травмовані чи загиблі особи, терміново повідомити відповідні органи Міністерства внутрішніх справ України, а також вжити заходів для невідкладного, але не пізніше трьох робочих днів, повідомлення страховика, з яким було укладено договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, або, у випадках, передбачених цим Законом, МТСБУ про настання дорожньо-транспортної пригоди. Якщо зазначені особи з поважних причин не мали змоги виконати зазначені дії, вони мають підтвердити це документально».

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ АВТОРОМ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

1. Бурбело Б. Ю. Удосконалення взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху / Б. Ю. Бурбело // Актуальні проблеми права: теорія і практика. – 2007. – №10. – С. 176-182.

2. Бурбело Б. Ю. Діяльність суб'єктів забезпечення дорожнього руху потребує координації / Б. Ю. Бурбело // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. – 2008. – Вип. №1. – С. 235-243.

3. Бурбело Б. Ю. Взаємодія страхових організацій та Державтоінспекції МВС України як чинник забезпечення безпеки дорожнього руху / Б. Ю. Бурбело // Юридична Україна. – 2008. – №9. – С. 23-28.

4. Бурбело Б. Ю. Деякі проблеми систематизації адміністративно-деліктного законодавства у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху / Б. Ю. Бурбело // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. – 2008. – Спеціальний випуск №6 (у 2-х ч.). – Ч. 1. – С. 41-45.

5. Бурбело Б. Ю. Інформаційна діяльність суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху: стан та перспективи удосконалення/ Б. Ю. Бурбело // Юридична Україна. – 2010. – №7. – С. 42-47.

6. Бурбело Б. Ю. Повноваження місцевих державних адміністрацій у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху / Б. Ю. Бурбело // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. – 2010. – №4 (51). – С. 166-173.

7. Бурбело Б. Ю. Адміністративна процедура реєстрації як форма взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху/ Б. Ю. Бурбело // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. – 2011. – Спеціальний випуск № 1. – С.137-144.

8. Бурбело Б. Ю. К проблеме определения безопасности дорожного движения / Б. Ю. Бурбело // Актуальные проблемы борьбы с преступлениями и иными правонарушениями : материалы Третьей международной научно-практической конференции (г. Барнаул, 14 апреля 2005 г.). – Барнаул : БЮИ МВД РФ, 2005. – С. 100-101.

9. Бурбело Б. Ю. Роль адміністративного суду щодо протидії корупції у підрозділах Державної автомобільної інспекції МВС України / Б. Ю. Бурбело // Верховенство права у процесі державотворення та захисту прав людини в Україні : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Острого, 26-27 квітня 2007 р.). – Острого : Інститут права імені Оникія Малиновського Національного університету “Острозька академія”, 2007. – С. 67-70.

10. Бурбело Б. Ю. Систематизація норм з адміністративною санкцією як напрямок удосконалення законодавства України про автомобільний транспорт/ Б. Ю. Бурбело// Проблеми розвитку транспортної галузі та удосконалення транспортного законодавства : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Одеса, 15 червня 2007 р.). – Одеса : Одеський юридичний інститут ХНУВС, 2007. – С.8-10.

11. Бурбело Б. Ю. Безпека дорожнього руху як складова громадської

безпеки/ Б. Ю. Бурбело// Забезпечення громадської безпеки – головне завдання правоохоронних органів держави : матеріали Науково-практичної конференції (м. Донецьк, 23 лютого 2007 р.). – Донецьк : Донецький юридичний інститут ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2008. – С. 192-198.

АНОТАЦІЇ

Бурбело Б. Ю. Організаційно-правові засади взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху. – Рукопис.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. – Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, Дніпропетровськ, 2011.

Дисертацію присвячено дослідженню організаційно-правових засад взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху. Проаналізовано законодавчі акти, які встановлюють ознаки діяльності щодо забезпечення безпеки дорожнього руху. Визначено поняття взаємодії та координації суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху. Запропоновано правову дефініцію механізму адміністративно-правового регулювання взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху. Розглянуто адміністративно-правові статуси провідних суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху; охарактеризовано основні напрями їх взаємодії у формах адміністративно-процедурної та адміністративно-юрисдикційної діяльності. Сформульовано пріоритетні шляхи удосконалення взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху. В якості одного з таких напрямів обґрунтовано доцільність запровадження нових автоматизованих інформаційних систем. Окреслено шляхи удосконалення взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки дорожнього руху за особливих умов функціонування системи автомобільного транспорту.

Ключові слова: безпека дорожнього руху, дорожньо-транспортна пригода, суб'єкти забезпечення безпеки дорожнього руху, взаємодія, адміністративно-правове регулювання, інформаційні системи.

Бурбело Б. Ю. Организационно-правовые основы взаимодействия субъектов обеспечения безопасности дорожного движения. – Рукопись.

Диссертация на соискание ученой степени кандидата юридических наук по специальности 12.00.07 – административное право и процесс; финансовое право; информационное право. – Днепропетровский государственный университет внутренних дел, Днепропетровск, 2011.

Диссертация посвящена исследованию организационно-правовых

основ взаимодействия субъектов обеспечения безопасности дорожного движения. Проанализированы законодательные акты, закрепляющие признаки деятельности по обеспечению безопасности дорожного движения. Определены понятия взаимодействия и координации субъектов обеспечения безопасности дорожного движения. Под взаимодействием данных субъектов предложено понимать процесс закономерного обмена информацией между субъектами обеспечения безопасности дорожного движения, деятельность которых направлена на выявление, предупреждение и устранение причин и условий дорожно-транспортных происшествий и снижения тяжести их последствий. Координация рассматривается в качестве разновидности взаимодействия и одновременно как способ обеспечения взаимодействия систем субъектов, которые координируются.

Сформулирована правовая дефиниция механизма административно-правового регулирования взаимодействия субъектов обеспечения безопасности дорожного движения как системы административно-правовых средств, с помощью которых осуществляется организационно-правовое воздействие на отношения между субъектами обеспечения безопасности дорожного движения с целью упорядочения и направления их взаимных действий на предупреждение и снижение тяжести последствий дорожно-транспортных происшествий.

Рассмотрены административно-правовые статусы ведущих субъектов обеспечения безопасности дорожного движения. Предложено различать четыре группы таких субъектов: субъекты научного и информационного обеспечения мероприятий по повышению безопасности дорожного движения; субъекты, которые осуществляют законодательное закрепление концепции мероприятий и нормативную регламентацию способов ее реализации; субъекты, которые непосредственно реализуют мероприятия по повышению безопасности дорожного движения при подготовке, допуске или эксплуатации элементов системы дорожного движения; субъекты, осуществляющие контроль и надзор за процессом реализации мероприятий, применяющие меры принуждения к правонарушителям.

Охарактеризованы основные направления взаимодействия субъектов обеспечения безопасности дорожного движения в форме административно-процедурной и административно-юрисдикционной деятельности. В частности, исследованы особенности взаимодействия субъектов обеспечения безопасности дорожного движения в рамках нормотворческих, регистрационных, разрешительных и контрольных административных производств. Отдельно проанализирован процессуальный порядок взаимодействия субъектов производства по делам об административных правонарушениях в сфере безопасности дорожного движения, с учетом выявленных недостатков сформулированы предложения по его

усовершенствованию.

Указаны приоритетные пути оптимизации информационного взаимодействия субъектов обеспечения безопасности дорожного движения. В качестве одного из таких направлений предложено внедрение новых совместных автоматизированных информационных систем, доступ к которым предоставляется взаимодействующим субъектам обеспечения безопасности дорожного движения. Среди таких систем – базы данных о правонарушениях, влекущих административную ответственность в виде штрафа; о зарегистрированных мопедах; о нарушениях правил дорожного движения пешеходами, велосипедистами и погонщиками животных.

Предложены способы усовершенствования взаимодействия субъектов обеспечения безопасности дорожного движения в особых условиях функционирования системы автомобильного транспорта. Отдельно исследованы вопросы усовершенствования модели действующего механизма административно-правового регулирования взаимодействия субъектов обеспечения безопасности дорожного движения в условиях военного положения, в условиях чрезвычайной ситуации общегосударственного уровня, в условиях проведения массовых мероприятий.

Предложены изменения в действующее законодательство Украины о дорожном движении в части оптимизации взаимодействия Государственной автомобильной инспекции МВД Украины с местными государственными администрациями и со страховыми организациями.

Ключевые слова: безопасность дорожного движения, дорожно-транспортное происшествие, субъекты обеспечения безопасности дорожного движения, взаимодействие, административно-правовое регулирование, информационные системы.

Burbelo B. Yu. Organizational-legal bases of cooperation of subjects providing the road safety. – Manuscript.

The dissertation on the obtaining of scientific degree of Candidate of Laws by specialty 12.00.07 – Administrative Law and Procedure, Financial Law, Informational Law. – The Dnipropetrovs'k State University of Internal Affairs, Dnipropetrovs'k, 2011.

The dissertation is devoted to research organizational-legal bases of cooperation of subjects providing the road safety. Legislative acts which set the signs of activity in providing the road safety are analyzed. The concepts of cooperation and co-ordination of subjects providing the road safety are certain. Legal definition of mechanism of the administrative-legal adjusting of cooperation of subjects providing the road safety is offered. Administrative-legal statuses of leading subjects providing the road safety are considered, basic

directions of their co-operation are described in the forms of administrative-procedural and administrative-jurisdiction activity. The priority ways of improvement the co-operation of subjects providing the road safety are formulated. As one of such directions expedience of introduction of new automated information systems is grounded. The ways of improvement of the co-operation of subjects providing the road safety in the special conditions of the motor transport system functioning are outlined.

Keywords: *road safety, traffic accident, subjects of providing of road safety, cooperation, administrative-legal regulation, automated information systems.*

Підп. до друку 20.05.2011 р. Формат 60x84/16. Гарнітура – Times. Друк. RISO.
Ум.-друк. арк. 0,9. Тираж 100 прим. Замовлення А-136.

Редакційно-видавничий відділ ДДУВС
49005, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 26